

книги и почналъ ди ги прѣска на разни страни по масата.

— Ха! ето твоето нещастие, казалъ той на едната. Тя опери уши да слуша, а той взе да нарежда като стара врачка: Твоятъ животъ виси на косъмъ, защото гробътъ ти зиналъ като ламя и чака да те погълне. Но единъ може да те избави отъ това велико нещастие—това съмъ азъ, стариятъ врачъ.

— Ахъ! милостиви котаране, моля те отъ все сърдце, избави ме отъ смъртъта, за награда ще ти дамъ половината отъ имота си.

— Добрѣ, но трѣбва да отидемъ ей тамъ въ онзи кѣтъ на плѣвнята, за да те намажа съ моето лепило, та да не могатъ те хвана ноктитѣ на коткитѣ.

И така двамата приятели отидоха въ кѣта, отъ кѣдѣто мишката вече не се върна: тя биде изядена тамъ отъ стария котаракъ.

Слѣдъ малко се завърна при втората мишка. И на нея врачува както и на първата.

Така продължаваше да си изкарва прѣхраната хитриятъ котакъ, дордѣ го разбраха всички мишки какъвъ лѣжливъ врачъ е. Всички мишки се прѣселиха на друго мѣсто, а той остана самъ и умрѣ единъ день отъ гладъ въ плѣвнята.

